

дровото нападеніе Индія тринадесять вѣка была спокойна. Въ XI и XII столѣтіе послѣ Р. Х. Мусулманскитѣ Государье, наречени Афгани или Патани, обладали сѣвернѣйтѣ часть на Индія и вѣвели въ неѣ Магометанскѣ вѣрѣ. Тимуръ или Тамерланъ сѣвсѣмъ ѣ сѣсипалъ въ 1398 лѣто.

Въ 1526 лѣто унукѣтѣ Тамерлановѣ, имято му Баберъ, воздвигналъ на развалинытѣ на Патанската Имперія Имперіѣ Монгольскѣ. Той былъ прѣвѣ Государь, извѣстенъ въ Европѣ съ названіе Великій Моголъ.

Въ времято на тія нападенія много Индѣйски племена ся отдалечили въ планинытѣ: отъ тія племена яроисхождатѣ Сейцитѣ, Мараттитѣ и други независими народи. Монгольската Имперія, която достигнала до великѣ степень при Аурунгъ - Зеба, начлала послѣ смѣртѣтѣ му, която сѣ случила въ 1707 лѣто, да испада по полека. Въ 1739 лѣто Персидскій Шахъ Надиръ нападналъ на Индостанъ и обладалъ иманѣето на Дели. Послѣ Афганитѣ и Мараттитѣ ся препирали единъ и другъ за владычеството надъ Индіѣ, въ която Европейцитѣ основали векѣ много поселенія. Обществото на Англійскитѣ тѣрговци, което е извѣстно съ имя Остъ - Индѣйска Компанія, което най напредѣ имало нѣколко самсарье,